

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO NR 1/2021 W MIEJSCOWOŚCIACH
KAMIONKA, OCIEKA I OSTRÓW W GMINIE OSTRÓW – CZĘŚĆ
I, OKREŚLONYCH W UCHWALE NR XXX/235/21 RADY GMINY
W OSTROWIE Z DNIA 2 SIERPNIA 2021 R.**

Opracowanie:

mgr inż. arch. kraj., inż. arch. Paula Zdybiowska-Piec

ZAŁĄCZNIK ZBIORCZY nr 1: *Część graficzna prognozy projektu Miejscowego Planu
Zagospodarowania Przestrzennego Nr 1/2021 w miejscowościach Kamionka, Ocieka
i Ostrów w Gminie Ostrów - część I – Skala 1:5 000*

Kielce, sierpień 2022, aktualizacja czerwiec - sierpień 2023

OŚWIADCZENIE

W związku z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.) oświadczam, iż posiadam stosowne uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko, w rozumieniu art. 74 a ust. 2 pkt 2.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPIS TREŚCI

I.	WPROWADZENIE	6
1.	Przedmiot i podstawa prawna opracowania.....	6
2.	Zastosowane metody sporządzania prognozy.....	8
II.	CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	8
1.	Cel i zakres miejscowego planu	8
2.	Powiązania z innymi dokumentami.....	9
3.	Ustalenia dla poszczególnych form użytkowania terenów	9
III.	ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	14
1.	CHARAKTERYSTYKA KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA	14
A.	<i>Położenie geograficzne</i>	14
B.	<i>Geologia, rzeźba terenu</i>	15
C.	<i>Gleby</i>	15
D.	<i>Flora i fauna</i>	15
E.	<i>Klimat, powietrze atmosferyczne</i>	15
F.	<i>Wody powierzchniowe i podziemne</i>	19
G.	<i>Dziedzictwo i zasoby kulturowe</i>	20
H.	<i>Zasoby surowcowe</i>	21
2.	POŁOŻENIE OBSZARÓW FUNKCJONALNYCH W STOSUNKU DO OBSZARÓW I OBIEKTÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	21
A.	<i>Obszary Chronionego Krajobrazu</i>	21
B.	<i>Obszary Natura 2000</i>	22
C.	<i>Parki Krajobrazowe</i>	23
D.	<i>Parki Narodowe</i>	23
E.	<i>Korytarze ekologiczne</i>	23
F.	<i>Inne formy ochrony przyrody</i>	23
3.	POTENCJALNE ZMIANY AKTUALNEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWYCH PLANÓW	24
IV.	PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	25
1.	ANALIZA I OCENA WPLYWU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU. PRZEWIDYWALNE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA ŚRODOWISKO	25
A.	<i>Wpływ na walory przyrodnicze</i>	26
B.	<i>Wpływ na jakość życia ludzi</i>	26
C.	<i>Wpływ na rośliny i zwierzęta</i>	27
D.	<i>Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne</i>	28
E.	<i>Wpływ na powietrze i klimat</i>	29
F.	<i>Wpływ na powierzchnię ziemi i krajobraz</i>	29
G.	<i>Wpływ na zasoby naturalne</i>	30
H.	<i>Wpływ na zabytki</i>	30
1.	PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.....	30

2.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	31
3.	TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	32
4.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	33
	Rozwiązania alternatywne.....	34
V.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	35

I. WPROWADZENIE

1. Przedmiot i podstawa prawna opracowania

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne we wszystkich sferach rozwojowych: społecznej, gospodarczej, ekologicznej – zapewnia sprzężenie długookresowego planowania i programowania z procesem realizacji inwestycji oraz przyjmuje za podstawę tych działań zrównoważony rozwój i ład przestrzenny. Zrównoważony rozwój rozumiany jest tutaj jako rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Przez ład przestrzenny należy natomiast rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne: społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Jednym z instrumentów dla tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, a także uwzględniającego wymagania ochrony środowiska jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2021 w miejscowościach Kamionka, Ocieka i Ostrów w gminie Ostrów – część I. Zakres terytorialny został wyznaczony zgodnie z załącznikami Nr 1, 2, 3, 4, 5 oraz 6 do Uchwały Rady Gminy w Ostrowie Nr XXX/235/21 z dnia 3 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2021. Szczegółowy przebieg granic obszarów, dla których sporządzono projekt miejscowego planu, przedstawiono na załączniku graficznym do niniejszego opracowania. Ww. uchwała dopuszcza możliwość uchwalania planu etapowo dla każdego z obszarów. W trakcie prac planistycznych, podjęto decyzję o rozdzieleniu pierwotnego projektu planu na w części: I, obejmującą obszary 4, 5 i 6 oraz II, obejmującą obszary 1,2 i 3. Mając na uwadze powyższe, niniejsza prognoza dot. obszarów 4, 5 i 6.

Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w nawiązaniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i winna stanowić integralną część opracowania planu i podawać rozwiązania poprawiające istniejące, a także planowany sposób zagospodarowania. Prognoza jest więc realizacją obowiązku określonego w art. 17, ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także art. 51. ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Zakres Prognozy, który określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*, obejmuje:

- Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

A także określa, analizuje i ocenia:

- Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 z późn. zm.),
- Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywnego i negatywnego, na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w szczególności na: różnorodność biologiczną – rośliny i zwierzęta, ludzi, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza zawiera ocenę skutków ustaleń planu, wynikające z przyjętych rozwiązań oraz możliwości występowania zagrożeń i uciążliwości dla zdrowia ludzi i środowiska biogeograficznego, poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu,
- dyskusję i współpracę autora prognozy z autorem projektu planu, celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców,
- pełne poinformowanie podmiotów, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną także organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego. Powyższe zadanie wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu, na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej, etc.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności ze strategicznymi dokumentami, dostępnymi opracowaniami planistycznymi i dokumentacyjnymi na poziomie gminy, powiatu, województwa i kraju.

Zgodnie z wymogami art. 53, dział IV, rozdz. 2 *ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094), zakres i stopień szczegółowości przedmiotowej prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

2. Zastosowane metody sporządzania prognozy

Przy sporządzaniu prognozy zastosowano głównie metody stacjonarno – analityczne. Dla potrzeb opracowania przeprowadzono wizję terenową w miesiącu sierpniu 2022 r. Dodatkowo przeanalizowano materiały źródłowe dotyczące informacji o stanie środowiska naturalnego.

W prognozie skoncentrowano się na szczegółowym przeanalizowaniu ustaleń projektu planu: zapisów w tekście oraz treści rysunku. Przeanalizowano i oceniono skutki dla środowiska, które wynikają z projektowanego przeznaczenia terenu na określone rodzaje użytkowania oraz określenia zasad zagospodarowania obszaru.

Projekt planu porównano także z ustaleniami obowiązujących opracowań na tym terenie, co pozwoliło na ocenę stopnia ewentualnych kolizji funkcji i mogących się pojawić zagrożeń. Zastosowane metody prognozowania (analiza opisowa) oparte zostały głównie na zasadzie wykorzystania publikowanych raportów oddziaływania na środowisko, artykułów i przepisów branżowych oraz analogii do skutków realizacji działań o podobnym zakresie i charakterze na terenie o zbliżonych uwarunkowaniach środowiskowych. W oparciu o dostępną wiedzę skoncentrowano się na szczegółowym przeanalizowaniu wpływu projektowanych ustaleń projektu planu na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Badano skutki wpływu projektowanych zmian projektu planu pod względem ich charakteru: trwałości, odwracalności i zasięgu. Analizowano podjęte w planie działania zapobiegające i kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania.

W opracowaniu prognozy posłużono się opisową analizą prawdopodobnych skutków oddziaływania na środowisko oraz na warunki życia ludzi, wynikających z realizacji przyjętych ustaleń planu. W procedurze rozpatrywania oddziaływania uwzględniono wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego. W ocenie wykorzystano metodę prostego prognozowania, posługując się metodą analogii do oddziaływania istniejących tego typu inwestycji.

II. CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

1. Cel i zakres miejscowego planu

Opracowanie „*Prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 1/2021 w miejscowościach Kamionka, Ocieka i Ostrów w gminie Ostrów – część I, określonych w Uchwale nr XXX/235/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r.*” ma na celu ocenę ustaleń planu w aspekcie ochrony walorów środowiska przyrodniczego, jak i również określenie przewidywanych jego przekształceń oraz związanych z tym warunków życia ludzi, wynikających z realizacji przyjętych ustaleń planów.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma rangę prawa miejscowego, a zatem stanowi podstawę do prowadzenia polityki przestrzennej na obszarze gminy. Granice opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały wyznaczone zgodnie z załącznikami do Uchwały nr XXX/235/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. Ww. uchwała dopuszcza możliwość uchwalania planu etapowo dla każdego z obszarów. W trakcie prac planistycznych, podjęto decyzję o rozdzieleniu pierwotnego projektu planu na w części: I, obejmującą obszary 4, 5 i 6 oraz II, obejmującą obszary 1,2 i 3.

Określony ww. Uchwałą zakres ustala:

- Dla Obszaru Nr 4 (o powierzchni ok. 0,5 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dotyczących umożliwienia realizacji obiektów o funkcji mieszkalnej o innych parametrach oraz obiektów związanych z działalnością gospodarczą: usługowo-handlowego i gospodarczo-magazynowego;

- Dla Obszaru Nr 5 (o powierzchni ok. 0,6 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dopuszczających oprócz zabudowy mieszkalnej, również usług, o innych parametrach;
- Dla Obszaru Nr 6 (o powierzchni ok. 0,3 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po południowej stronie drogi gminnej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dopuszczających lokalizację obiektu handlowo-usługowego, niebędącego w kolizji z sąsiednią zabudową mieszkaniową.

2. Powiązania z innymi dokumentami

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostrów uchwalonego uchwałą nr XVIII/95/2000 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 kwietnia 2000 r. wraz ze zmianami,
- Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów;
- Strony internetowe: <http://natura2000.gdos.gov.pl/>, <http://bip.gdos.gov.pl/>, <http://www.geoportal.gov.pl/>, <https://www.ostrow.gmina.pl/>.

Materiały źródłowe pozwoliły określić stan i funkcjonowanie środowiska na obszarze objętym opracowaniem i w jego otoczeniu, oraz potencjalne zagrożenia środowiska i wpływ ustaleń projektowanych planu na jego funkcjonowanie.

3. Ustalenia dla poszczególnych form użytkowania terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2021 w miejscowościach Kamionka, Ocieka i Ostrów w gminie Ostrów – obszar I wprowadza następujące ustalenia dla wydzielonych w rysunkach planów linią rozgraniczającą terenów, oznaczonych symbolami literowymi:

- **MNU** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, o łącznej powierzchni około 1,23 ha.
- **KDW** – tereny dróg wewnętrznych, o łącznej powierzchni około 0,05 ha;
- **KDL** – teren drogi publicznej klasy lokalnej, o powierzchni około 0,004 ha.

Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów Obszaru nr 4 – Ostrów.

Plan wyznacza teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej: **MNU.1**, dla którego ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe:
  - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
  - b) usługi nieuciążliwe;
- 2) przeznaczenie towarzyszące:
  - a) obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
  - b) obiekty małej architektury.

Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,40;
- 3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 30 %;
- 4) maksymalny wskaźnik zabudowy: 50 %.

Ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy:

- 1) maksymalna wysokość zabudowy i pozostałych obiektów budowlanych niebędących budynkami:
  - a) dla budynków mieszkalnych: 10 m,

- b) dla budynków usługowych: 12 m,
- c) dla pozostałych obiektów: 10 m;
- 2) geometria dachów: płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych do 45 stopni. Nakazuje się, by główne połacie dachowe z wyłączeniem dachów płaskich, miały symetryczny kąt nachylenia.

Ustala się minimalną ilość miejsc do parkowania dla terenu MNU.1:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 miejsca na 1 budynek mieszkalny,
- b) dla usług – 1 miejsce na: 100 m² powierzchni sprzedażowej przy obiektach handlowych oraz 100 m² powierzchni sali obsługi klienta dla pozostałych obiektów usługowych

Ustala się obsługę komunikacyjną z drogi o symbolu 1.KDG i/lub drogi o symbolu 2.KDD, przebiegających poza granicami planu – bezpośrednio. Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy zgodnie z przebiegiem na rysunku planu – Załącznik nr 4.

Na obszarze wskazuje się na rysunku planu granicę strefy sanitarnej cmentarza: 50,0 oraz 150,0 m. Sprawy związane z zakładaniem, korzystaniem i utrzymaniem cmentarzy regulują postanowienia ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1947) oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 315) w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie pod cmentarze. Według ww. rozporządzenia, odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, winna wynosić co najmniej 150,0 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50,0 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50,0 do 150,0 m w odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów Obszaru nr 5 – Ostrów.

Plan wyznacza teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej: **MNU.2**, dla którego ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe:
  - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
  - b) usługi nieuciążliwe;
- 2) przeznaczenie towarzyszące:
  - a) obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
  - b) obiekty małej architektury.

Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,40;
- 3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 30 %;
- 4) maksymalny wskaźnik zabudowy: 50 %.

Ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy:

- 1) maksymalna wysokość zabudowy i pozostałych obiektów budowlanych niebędących budynkami:
  - a) dla budynków mieszkalnych i usługowych: 12 m,
  - b) dla pozostałych obiektów: 12 m;
- 2) geometria dachów: płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych do 45 stopni. Nakazuje się, by główne połacie dachowe z wyłączeniem dachów płaskich, miały symetryczny kąt nachylenia.

Ustala się minimalną ilość miejsc do parkowania dla terenu MNU.2:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej - 2 miejsca na 1 budynek mieszkalny,

b) dla usług – 1 miejsce na: 100 m² powierzchni sprzedażowej przy obiektach handlowych, oraz 100 m² powierzchni sali obsługi klienta dla pozostałych obiektów usługowych. Ustala się obsługę komunikacyjną z drogi wojewódzkiej nr 986 przebiegającej poza granicami planu – bezpośrednio lub pośrednio poprzez drogę o symbolu KDW. Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy zgodnie z przebiegiem na rysunku planu – Załącznik nr 5.

Plan wyznacza teren drogi wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KDW**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: poszerzenie drogi wewnętrznej przebiegającej poza granicami planu. Zasady zagospodarowania:

- 1) lokalizacja obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej związanej z funkcjonowaniem drogi, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) szerokość poszerzenia w liniach rozgraniczających: 4 m.

Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów Obszaru nr 6 – Ostrów.

Plan wyznacza teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej: **MNU.3**, dla którego ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe:
  - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
  - b) usługi nieuciążliwe;
- 2) przeznaczenie towarzyszące:
  - a) obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
  - b) obiekty małej architektury.

Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,40;
- 3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 30 %;
- 4) maksymalny wskaźnik zabudowy: 50 %.

Ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy:

- 1) maksymalna wysokość zabudowy i pozostałych obiektów budowlanych niebędących budynkami:
  - a) dla budynków mieszkalnych i usługowych: 10 m,
  - b) dla pozostałych obiektów: 10 m;
- 2) geometria dachów: płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych do 45 stopni. Nakazuje się, by główne połacie dachowe z wyłączeniem dachów płaskich, miały symetryczny kąt nachylenia.

Ustala się minimalną ilość miejsc do parkowania dla terenu MNU.3:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej - 2 miejsca na 1 budynek mieszkalny,
- b) dla usług - 1 miejsce na: 100 m² powierzchni sprzedażowej przy obiektach handlowych oraz 100 m² powierzchni sali obsługi klienta dla pozostałych obiektów usługowych.

Ustala się obsługę komunikacyjną z drogi o symbolu 3.KDL, przebiegającej poza granicami planu – bezpośrednio. Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy zgodnie z przebiegiem na rysunku planu – Załącznik nr 5.

Plan wyznacza teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **KDL**, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe: poszerzenie drogi publicznej klasy lokalnej przebiegającej poza granicami planu. Zasady zagospodarowania:

- 1) parametry techniczne drogi zgodnie z parametrami określonymi w przepisach o warunkach technicznych dla dróg publicznych, odpowiednie dla ustalonej klasy drogi, w pasie terenu wyznaczonym na rysunku planu;

- 2) lokalizacja obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej związanej z funkcjonowaniem drogi, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) szerokość poszerzenia w liniach rozgraniczających: 1,5 m.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa również zapisy dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla wszystkich ww. Obszarów, t. j.:

- 1) Zaopatrzenie w wodę terenów objętych planem z sieci wodociągowych. Dopuszcza się indywidualne ujęcia wody z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych. W przypadku rozbudowy sieci wodociągowej należy stosować średnicę przewodu wynoszącą co najmniej 40 mm.
- 2) Zaopatrzenie w energię elektryczną poprzez sieć elektroenergetyczną średniego i niskiego napięcia oraz poprzez alternatywne technologie bazujące na odnawialnych źródłach energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.
- 3) Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych poprzez:
  - a) systemy kanalizacyjne zamknięte o średnicach kanałów nie mniejszych niż 150 mm lub systemy otwarte wraz z odprowadzaniem do odbiornika wód, przy spełnieniu wymaganych standardów czystości;
  - b) retencjonowanie wód, w tym zbiorniki retencyjne, zbiorniki retencyjno-chłonne;
  - c) powierzchniowe rozpraszanie wód na własnej działce budowlanej, w sposób nie powodujący wprowadzania do wód i gruntu zanieczyszczeń w ilościach przekraczających dopuszczalne wskaźniki oraz nie powodujący naruszenia stosunków wodnych na gruntach sąsiednich.
- 4) Zaopatrzenie w sieć teletechniczną poprzez istniejącą infrastrukturę. Ustala się możliwość realizacji sieci telekomunikacyjnej do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu.
- 5) Gospodarka odpadami komunalnymi na zasadach obowiązujących w gminie Ostrów.
- 6) Odprowadzanie ścieków sanitarnych oraz ścieków powstałych w związku działalnością usługową poprzez istniejącą lub projektowaną sieć kanalizacji sanitarnej lub do czasu powstania sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe. Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się inne rozwiązania, pod warunkiem zagwarantowania ochrony gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem. W przypadku rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej należy stosować średnicę przewodu wynoszącą co najmniej 110 mm.
- 7) Zaopatrzenie w ciepło w oparciu o indywidualne rozwiązania przy zastosowaniu energii elektrycznej, pomp ciepła, paliw stałych, ciekłych lub gazowych przyjaznych środowisku lub w oparciu o odnawialne źródła energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.
- 8) Zaopatrzenie w gaz w oparciu o indywidualne zbiorniki z gazem płynnym, butle propan-butan lub planowane sieci gazociągowe niskiego i średniego ciśnienia.
- 9) Liniowe obiekty infrastruktury technicznej, w tym sieci gazowe wraz ze strefą kontrolowaną, dopuszcza się:
  - a) wzdłuż ciągów komunikacyjnych w pasie między nieprzekraczalnymi liniami zabudowy a liniami rozgraniczającymi,
  - b) na terenach dróg wewnętrznych,
  - c) wzdłuż linii rozgraniczających tereny lub wzdłuż granic działki budowlanej w pasie po 4 m od nich,
  - d) w przypadku kolizji projektowanych liniowych obiektów infrastruktury technicznej z innymi obiektami budowlanymi, istniejącą infrastrukturą techniczną lub w innych

przypadkach, w których zaprojektowanie infrastruktury zgodnie z wymaganiami wymienionymi w pkt od a) do c) jest technicznie niemożliwie, dopuszcza się odstępstwo od ww. wymagań.

- 10) Ustala się minimalną ilość miejsc do parkowania zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla poszczególnych terenów.
- 11) Liczba miejsc przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 12) Miejsca do parkowania można realizować na poziomie terenu lub w garażu.

III. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

1. CHARAKTERYSTYKA KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA

A. Położenie geograficzne

Gmina Ostrów położona jest w środkowo-zachodniej części województwa podkarpackiego, w powiecie ropczycko-sędziszowskim. Siedzibą gminy jest miejscowość Ostrów. Gmina graniczy z gminami: Dębica (w powiecie dębickim), Przecław (w powiecie mieleckim), Niwiska (w powiecie kolbuszowskim), Sędziszów Małopolski i Ropczyce.

[<https://www.ostrow.gmina.pl/>]

Gmina Ostrów jest gminą wiejską i zajmuje obszar 97 km² i liczy ponad 7 000 mieszkańców. Jest jedną z mniejszych Gmin powiatu ropczycko-sędziszowskiego, zajmuje ok. 17% powierzchni powiatu. Pod względem liczby mieszkańców Gmina Ostrów należy do najmniejszych Gmin, której gęstość zaludnienia wynosi 71 osoby/km², w porównaniu z gęstością zaludnienia powiatu ropczycko-sędziszowskiego wynoszącą 124 osób/1 km². Przez gminę Ostrów przebiega droga wojewódzka Ropczyce – Mielec, krzyżująca się z drogą międzynarodową Medyka – Wrocław. Dobrze rozwinięta sieć dróg gminnych i powiatowych umożliwia komunikację z okolicznymi miastami: Sędziszowem Małopolskim, Ropczycami, Kolbuszową, Dębicą i Rzeszowem. Gmina Ostrów obejmuje 9 sołectw: Blizna, Borek Mały, Kamionka, Kozodrza, Ocieka, Ostrów, Skrzyszów, Wola Ociecka, Zdżary.

Granice opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały wyznaczone zgodnie z załącznikami do Uchwały nr XXX/235/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r.:

- Obszar Nr 4 położony jest w miejscowości Ostrów, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej;

- Obszar Nr 5 położony jest w miejscowości Ostrów, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej;
- Obszar Nr 6 położony jest w miejscowości Ostrów (Ostrów – Rędziny), po południowej stronie drogi gminnej.

B. Geologia, rzeźba terenu

- **Obszar Nr 4, 5, 6.** Pod względem morfologicznym omawiany teren położony jest według J. Kondrackiego, w obrębie podprovincji fizycznogeograficznej Kotliny Sandomierska w mezoregionie Płaskowyż Kolbuszowski. Obejmuje niewielki fragment jego wierzchowiny, która cechuje się małowyróżnioną powierzchnią. Naturalną powierzchnię terenu nadbudowuje nasyp autostrady A-4 z zapleczem serwisowym w postaci dróg serwisowych oraz droga wojewódzka Nr 986. Pod względem geologicznym teren opracowania położony jest w granicach Zapadliska Przedkarpackiego, wypełnionego utworami morza mioceńskiego, wykształconymi jako niezaburzone iły pylaste lub iłolupki. Strop mioceńskich iłów występuje poniżej 4,0 m. Przykrywają je osady czwartorzędowe, zróżnicowane genetycznie i litologicznie. W stropie reprezentowane są przez utwory wodnolodowcowe piaski średnie, mokre i średniozagęszczone oraz zagęszczone. Głębiej występują grunty spoiste, gliny z domieszką żwirów, nieprzewiercone do głębokości 4,0m.

C. Gleby

- **Obszar Nr 4, 5, 6.** W obszarze opracowania występują gleby mineralne powstałe z utworów wodnolodowcowych. Decydujący wpływ na zróżnicowanie gleb pod względem typu, rodzaju i gatunków mają (geneza i charakter skały macierzystej), rzeźba terenu, warunki klimatu lokalnego, warunki wodne, zagospodarowanie terenu. W omawianym rejonie występują gleby typu gleb brunatnych wylugowanych i kwaśnych oraz gleb bielcowych, pseudobielic. Większość gleb odznacza się kwaśnym lub bardzo kwaśnym odczynem, średnim lub słabym stopniem kultury, niską lub bardzo niską zasobnością w przyswajalne dla roślin składniki pokarmowe. Na Obszarze Nr 4 występują gleby IVb i V klasy, na Obszarze Nr 5 VI klasy, zaś na Obszarze Nr 6 – gleby klasy RIIIb, RIVa oraz ŁIV.

D. Flora i fauna

- **Obszar Nr 4, 5, 6.** Zgodnie z podziałem geobotanicznym teren położony w m. Ostrów należy do Działu Bałtyckiego, Poddziału: Pas Kotlin Podgórskich, Krainy: Kotliny Sandomierska i Okręgu: Puszcza Sandomierska (Szafer 1972 r.). Teren opracowania aktualnie jest wykorzystywany jako pola orne. Ocenę należy, że jest to teren bardzo ubogi pod względem zróżnicowania roślinności. Jest to wynikiem występowania w tym terenie gleb o niskiej wartości dla roślin i mało korzystnych warunkach wodnych. W tym rejonie nie stwierdzono występowania siedlisk chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Nie stwierdzono również roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9.10.2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, jak również porostów i grzybów chronionych.

E. Klimat, powietrze atmosferyczne

Oceny warunków klimatycznych badanej gminy dokonano na podstawie danych z obserwacji wykonanych przez PIHiM i literatury. Przy opracowaniu zagadnień klimatycznych oparto się na kartowaniu klimatycznym terenu oraz materiałach archiwalnych. Według E. Romera

gmina Ostrów leży w Krainie Sandomierskiej – Klimatów Równin i Kotlin Podgórskich. Według podziału W. Okołowicza zamieszczonego w Narodowym Atlasie Polski teren Kotliny Sandomierskiej należy do klimatów o przewadze wpływów kontynentalnych, zaznaczających się większą roczną amplitudą temperatury ujawniającymi się upalnymi latami i mroźnymi zimami. Wiosny są krótkie i niepostrzeżenie przechodzą w lato – długie i upalne. Zimy są zazwyczaj długie i mroźne.

Roczne sumy opadów są z reguły mniejsze niż na terenach wyżej położonych. R. Gumiński w podziale Polski na dzielnice rolniczo – klimatyczne, badany teren zalicza do dzielnicy Sandomiersko – Rzeszowskiej. Charakteryzuje się ona okresem wegetacyjnym trwającym 200-220 dni. Średnie temperatury powietrza są stosunkowo wysokie. Roczna suma opadów wynosi 700mm. Szczegółowej charakterystyki poszczególnych elementów meteorologicznych dostarczają dane dotyczące wyników obserwacji meteorologicznej dla stacji w Dębicy i Rzeszowie za okres 1955-1964. Obie stacje leżą w obrębie Kotliny Sandomierskiej i potwierdzają cechy charakterystyczne dla tych terenów.

Temperatura powietrza. Średnie miesięczne i roczne temperatury powietrza za okres 1955-1964 (w stopniach C)

STACJA	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ROK
DĘBICA	-3,0	-2,6	1,3	8,6	12,9	17,1	18,2	17,5	13,2	9,2	4,6	0,6	8,1
RZESZÓW	-3,9	-3,8	0,8	7,3	12,6	16,6	18,1	17,5	13,1	9,5	3,8	0,7	7,5

Absolutne maksima temperatury (w stopniach C)

STACJA	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ROK
DĘBICA	8,7	11,4	20,9	27,1	31,8	34,6	36,6	34,9	29,9*	23,6	19,2	15,3	36,6
RZESZÓW	9,3	12,8	18,9	26,7	30,8	33,2	35,6	33,4	30,0	25,2	19,8	14,7	35,6

Absolutne minima temperatury (w stopniach C)

STACJA	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ROK
DĘBICA	-34,0	-33,0	-27,7	-5,9	0,2	0,6	6,0	5,0	0,6	-7,7	-7,0	-28,6	-34,0
RZESZÓW	-33,4	-35,6	-30,7	-5,6	-1,5	0,4	4,3	1,8	-2,1	-8,1	-14,1	-29,6	-35,6

Wysokie wartości absolutnych temperatur maksymalnych i niskie absolutnych temperatur minimalnych dają duże amplitudy wahań temperatury – potwierdzają wpływ kontynentalizmu na kształtowanie klimatu w obrębie badanego terenu. Średnia liczba dni z temperaturą minimalną 10 stopni w ciągu roku w Dębicy wynosi 29,6 a w Rzeszowie 27,2. Najwięcej tych dni przypada na styczeń – 9,1 i 9,6; luty – 6,3 i 9,1; marzec 2,4 i 3,0; grudzień 4,7 i 4,8 (odpowiednio dla Dębicy i Rzeszowa). Natomiast liczba dni z temperaturą maksymalną 25 stopni wynosi średnio w roku – w Dębicy 38,7, a w Rzeszowie 37,3. Najwięcej tych dni przypada odpowiednio w lipcu 12,5 i 12,0; czerwcu 9,8 i 8,8, sierpniu 8,9 i 9,6 oraz wrześniu 3,0 i 4,1. Pierwsze przymrozki pojawiają się w Dębicy 16 października, ostatnie 24 kwietnia, a w Rzeszowie 4 października i 4 kwietnia. Średnia liczba dni z przymrozkami w Dębicy wynosi 182 w roku, a w Rzeszowie 155 dni w roku.

Średnia roczna liczba dni pogodnych w okresie obserwacyjnym 1956-1960 wynosiła w Dębicy 44,6 a w Rzeszowie 33,5 dnia. Natomiast średnia roczna liczba dni pochmurnych w takim samym okresie obserwacyjnym wynosiła w Dębicy 146,6 a w Rzeszowie 130,9. Najwięcej dni pochmurnych notuje się w miesiącach I, II, III i XI, XII. W tych miesiącach liczba dni pochmurnych waha się w granicach 10,1 – 18,3. Mgła, średnio w roku, w Dębicy występuje w ciągu 56,5 dnia, a w Rzeszowie 44,2 dnia.

Przytoczona charakterystyka klimatyczna ma charakter ogólny. Ulega ona zróżnicowaniu w zależności od warunków lokalnych, takich jak rzeźba terenu, głębokość zalegania wód podziemnych, szaty roślinnej oraz zagospodarowania terenu przez człowieka. Wpływ wymienionych wyżej czynników na warunki topoklimatyczne na badanych terenach uwidacznia się szczególnie w dniach pogód typu wyżowego, przy ciszy i bezchmurnym niebie. Największego zróżnicowania tych warunków należy się spodziewać pomiędzy najwyżej wyniesionymi, bezleśnymi obszarami a dolinami cieków oraz terenami o płytko występujących wodach gruntowych. Różnice temperatur między tymi obszarami mogą dochodzić do kilki stopni Celsjusza, na korzyść terenów wyżej położonych. Grawitacyjny spływ wychłodzonego powietrza następuje wzdłuż dolin bocznych, zgodnie z ich nachyleniem. Zróżnicowanie temperatur ma duży wpływ na lokalne warunki wilgotnościowe. Szczególnie jest to widoczne na obszarach o płytko występujących wodach gruntowych. Różnice wilgotności względnej między tymi obszarami a terenami sąsiednimi może dochodzić do kilkunastu procent. Większa wilgotność względna powoduje częstsze i dłuższe zaleganie mgieł, co w połączeniu z wychłodzonym powietrzem tworzy tzw. mrozowiska t. j. obszary narażone na częstsze i dłuższe występowanie przymrozków. Duży wpływ na występowanie mgieł ma zanieczyszczenie atmosfery przez emisję niską i palenisk domowych. Duże stężenie zanieczyszczeń szczególnie w godzinach wieczornych, nocnych i porannych powoduje, że w powietrzu znajduje się dużo jąder kondensacji, co sprzyja powstawaniu mgieł już przy wilgotności względnej 80%. Długie zaleganie mgieł wpływa na skrócenie czasu nasłonecznienia, co utrudnia parowanie, sprzyja rozwojowi bakterii, zwiększa koncentrację pyłów i gazów powodując pogorszenie warunków bioklimatycznych. Oceniając badane tereny pod względem warunków topoklimatycznych zaliczono je do obszarów o korzystnych warunkach obejmujących fragmenty Płaskowyżu Kolbuszowskiego, gdzie wody występują na głębokości 2,0 m p.p.t. lub poniżej. Topoklimat tych terenów charakteryzuje się korzystnymi warunkami solarnymi, termicznymi, wilgotnościowymi oraz małą częstotliwością występowania mgieł i zjawisk inwersyjnych.

Istotny wpływ na stan powietrza mają warunki meteorologiczne zachodzące w atmosferze i determinujące wielkość emisji zanieczyszczeń powietrza. Zanieczyszczenie powietrza powodowane jest przez: gazy, ciecze i ciała stałe nie będące jego naturalnymi składnikami. Emisja zanieczyszczeń powodowana jest przez źródła punktowe, źródła powierzchniowe i liniowe. Roczna ocena jakości powietrza dokonywana jest przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w odniesieniu do wszystkich substancji, dla których obowiązek taki wynika z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 czerwca 2018 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Zgodnie z art. 87 ustawy Prawo ochrony środowiska, strefę stanowią:

- aglomeracje o liczbie mieszkańców powyżej 250 tys. ludności;
- miasto (nie będące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. ludności;
- pozostały obszar województwa.

W województwie podkarpackim wydzielono dwie strefy:

- strefę miasto Rzeszów,
- strefę podkarpacką.

W obu strefach dokonano oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia. Natomiast ze względu na ochronę roślin klasyfikacją objęto teren całego województwa, z wyłączeniem obszaru Rzeszowa. Teren opracowania zlokalizowany jest w granicach strefy podkarpackiej. Dla prezentacji jakości powietrza atmosferycznego w strefie podkarpackiej wykorzystano dane z opracowania GIOŚ w Rzeszowie pn. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie podkarpackim. Raport wojewódzki za rok 2019”. Zgodnie z bilansem za ten rok w regionie największy udział w emisji ogółem miały źródła powierzchniowe, które stanowiły 47% emisji całkowitej. Ze źródeł liniowych wyemitowane zostały 22% całkowitej emisji. Natomiast emisja ze źródeł punktowych stanowiła 17%. Ogółem emisja z terenu województwa stanowiła 4,3% całkowitej emisji w kraju.

Ocena jakości powietrza atmosferycznego ze względu na ochronę zdrowia ludzi:

Dwutlenek siarki SO₂: Wyniki pomiarów SO₂ ze stacji monitoringu oraz wyniki modelowania wykazały dotrzymanie obowiązujących dla tego zanieczyszczenia poziomów dopuszczalnych zarówno dla stężeń jednogodzinnych, jak i dobowych w kryterium ochrony zdrowia, co pozwoliło na zakwalifikowanie strefy podkarpackiej do klasy A.

Dwutlenek azotu NO₂: Wyniki pomiarów NO₂ oraz wyniki modelowania za rok 2019 wykazały dotrzymanie obowiązujących dla tego zanieczyszczenia poziomów dopuszczalnych dla stężenia 1-godzinnego i średniorocznego w kryterium ochrony zdrowia. Stąd strefa podkarpacka została zakwalifikowana do klasy A. Wartości stężeń 1-godzinnych dwutlenku azotu kształtują się w przedziale 13 - 102 µg/m³ tj. 7 – 51% normy.

Tlenek węgla CO: Wyniki pomiarów tlenku węgla ze stacji monitoringu dla strefy miasto Rzeszów wykazały dotrzymanie poziomu docelowego dla stężenia 8-godzinnego. Strefa podkarpacka pod tym względem została zakwalifikowana do klasy A.

Benzen C₆H₆: Wyniki pomiarów ze stacji monitoringu powietrza za 2019 r. wykazały dotrzymanie średniorocznego poziomu dopuszczalnego w strefie podkarpackiej, co pozwoliło na zakwalifikowanie jej pod tym względem do klasy A.

Ozon O₃: Wyniki pomiarów ozonu za 2019 r. wykazały dotrzymanie obowiązującego dla O₃ poziomu docelowego dla stężeń 8-godzinnych w kryterium ochrony zdrowia. Strefa podkarpacka została zakwalifikowana do klasy A dla poziomu docelowego. Dla ozonu parametrem podlegającym ocenie jest dotrzymanie poziomu celu długoterminowego. Wyniki pomiarów ozonu ze stacji monitoringu powietrza oraz rozkład stężeń O₃ wykazały przekroczenie poziomu celu długoterminowego dla stężenia 8-godzinnego, co spowodowało, że strefa podkarpacka zakwalifikowana została do klasy D2. Nie został osiągnięty w 2019 r. w obszarze województwa poziom celu długoterminowego, wynoszący dla ozonu 120 µg/m³ dla 8-godzinnego okresu uśrednienia wyników. Maksymalna wartość 8-godzinnego stężenia ozonu w strefie podkarpackiej wyniosła 132 - 170 µg/m³ i stanowiła 110 - 142% poziomu długoterminowego.

Pył PM₁₀: Wyniki stężenia średniorocznego PM₁₀ wykazały dotrzymanie obowiązującego dopuszczalnego średniorocznego poziomu zanieczyszczenia. Strefa podkarpacka została zakwalifikowana do klasy A. Drugim parametrem dla pyłu PM₁₀ jest wielkość stężenia dobowego, którego dopuszczalna wielkość wynosi 50 µg/m³. Liczba dni ze stężeniem pyłu PM₁₀ wyższym od poziomu dopuszczalnego nie może przekroczyć 35 w roku.

Wyniki pomiarów ze stacji monitoringu wykazały w 2019 r. przekroczenie dobowego poziomu stężenia pyłu PM₁₀ w strefie podkarpackiej, co pozwoliło na zakwalifikowanie jej do klasy C.

Pył PM_{2,5}: Wyniki pomiarów pyłu zawieszonego PM_{2,5} w strefie podkarpackiej wykazały przekroczenie obowiązującego dopuszczalnego średniorocznego poziomu zanieczyszczenia, co pozwoliło na zakwalifikowanie obszaru strefy w kryterium ochrony zdrowia do klasy C.

Dodatkowa klasyfikacja dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} obejmuje stężenie średnioroczne fazy II, wyznaczone na poziomie 20 µg/m³. Wyniki monitoringu wykazały przekroczenia dopuszczalnego poziomu średniorocznego dla fazy II. Strefa podkarpacka została zaliczona do

klasy C1.

Pomiary metali - ołów, arsen, kadm, nikiel w pyłe PM10 wykazały dotrzymanie dla tych zanieczyszczeń poziomów dopuszczalnych dla stężeń średniorocznych w kryterium ochrony zdrowia i zakwalifikowanie do klasy A.

Benzo(a)piren w pyłe PM10: Wyniki pomiarów benzo(a)pirenu ze stacji monitoringu powietrza wykazały przekroczenia obowiązującego zanieczyszczenia poziomu docelowego dla stężeń średniorocznych na obszarze województwa podkarpackiego. Tym samym obydwie strefy: miasto Rzeszów i podkarpacka, zakwalifikowane zostały do klasy C.

W strefie podkarpackiej obszar przekroczenia benzo(a)pirenu obejmuje 2407,2 km², co stanowi 13,5% województwa.

F. Wody powierzchniowe i podziemne

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy, weszła w życie II aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. W związku z powyższą aktualizacją, dokonano ponownej weryfikacji charakterystyki wód powierzchniowych i podziemnych oraz ponownej analizy oddziaływania skutków realizacji projektu planu na stan wód.

• Obszar Nr 4, 5

Wody powierzchniowe. Obszary nie są zagrożone zalewaniem wodami powodziowymi i nie znajdują się na nich wody powierzchniowe. Przedmiotowe tereny położone są w zlewni JCWP o kodzie PLRW20006218872 „Dopływ z Wiktorca”. Jest to typ potoku lub małej rzeki wyżynnej na podłożu węglanowym, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako słaby, stan chemiczny jako poniżej dobrego oraz stan ogólny jako zły. Głównymi źródłami presji troficznych determinujących stan przedmiotowych wód są źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone). Głównymi źródłami presji chemicznych są źródła rozproszone – rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot amonowy, fosfor ogólny, fosforany, OWO, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C (maksymalna dopuszczalna wartość w wodzie: do 2740 µS/cm), IO]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny. Jest to część wód zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Wody podziemne. Obszar położony jest w dorzeczu Górnej Wisły, w Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134, dla której stan chemiczny, ilościowy oraz ogólny oceniono jako dobry. Celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych jest utrzymanie powyższych stanów. Zidentyfikowane presje znaczące determinujące stan przedmiotowej JCWPd to presje obszarowe rozproszone związane z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę. Teren położony jest poza granicami obszaru GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, którego granice zatwierdzone zostały decyzją Ministra Środowiska Nr DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ z 15.12.2011 r. W jego granicach nie występują udokumentowane ujęcia wód podziemnych ze strefami ochronnymi.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, strefy ochronne ujęć wód ustanowione przed dniem 1 stycznia 2002 r. wygasły z dniem 31 grudnia 2012 r., w związku z czym, strefa zewnętrzna ochrony pośredniej ujęcia wody ustanowiona decyzją nr OŚ-II-6210/28a/97 Wojewody Rzeszowskiego z dnia 4 kwietnia 1997 r., która obejmowała fragment obszaru nr 4 oraz obszar nr 6, nie obowiązuje.

- **Obszar Nr 6**

Wody powierzchniowe. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem wodami powodziowymi i nie znajdują się na nim wody powierzchniowe. Przedmiotowe tereny położone są w zlewni JCWP o kodzie PLRW 200007218899 „Brzeźnica”. Jest to typ potoku lub małej rzeki fliszowej o charakterze węglanowym, stanowiący silnie zmienioną część wód, której stan ekologiczny określono jako słaby, stan chemiczny jako dobry oraz stan ogólny jako zły. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest dobry stan chemiczny, dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych. Głównymi źródłami presji troficznych determinujących stan przedmiotowych wód są źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone). Jest to część wód zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Wody podziemne. Obszar położony jest w dorzeczu Górnej Wisły, w Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134, dla której stan chemiczny, ilościowy oraz ogólny oceniono jako dobry. Celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych jest utrzymanie powyższych stanów. Zidentyfikowane presje znaczące determinujące stan przedmiotowej JCWPd to presje obszarowe rozproszone związane z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę. Teren położony jest poza granicami obszaru GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, którego granice zatwierdzone zostały decyzją Ministra Środowiska Nr DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ z 15.12.2011 r. W jego granicach nie występują udokumentowane ujęcia wód podziemnych ze strefami ochronnymi.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, strefy ochronne ujęć wód ustanowione przed dniem 1 stycznia 2002 r. wygasły z dniem 31 grudnia 2012 r., w związku z czym, strefa zewnętrzna ochrony pośredniej ujęcia wody ustanowiona decyzją nr OŚ-II-6210/28a/97 Wojewody Rzeszowskiego z dnia 4 kwietnia 1997 r., która obejmowała fragment obszaru nr 4 oraz obszar nr 6, nie obowiązuje.

G. Dziedzictwo i zasoby kulturowe

Ochrona wartości zasobów środowiska kulturowego, t. j. elementów zagospodarowania przestrzennego o znaczeniu historycznym, zabytkowym i estetycznym, ma zasadnicze znaczenie w tworzeniu tożsamości lokalnej, jakości życia mieszkańców i atrakcyjności turystycznej tego terenu. Na terenie gminy Ostrów można zobaczyć wiele ciekawych obiektów wpisanych do rejestru zabytków, takich jak:

- Wola Ociecka: dwór Romerów z połowy XIX wieku. Współcześnie przebudowany, resztki parku krajobrazowego, kaplica dworska z 1830 roku;

- Ocieka: murowany kościół parafialny (1908-1910) p.w. św. Katarzyny, kaplica grobowa Romerów (1905) na cmentarzu, poniemieckie bunkry w różnych częściach wsi;
- Skrzyszów: XVI-wieczny, renesansowy dwór Mieleckich, częściowo przebudowany;
- na granicy Kozodrzy i Borku Małego stoi najcenniejszy obiekt zabytkowy w gminie: kamienna barokowa figura Matki Boskiej z połowy XVIII wieku;
- Kamionka: w lesie, gdzie stał dom, w którym mieszkał bł. ks. Roman Sitko – kaplica polowa, stara studnia, pamiątkowy kamień z inskrypcją. – W budynku domu kultury – izba pamięci Wilhelma Macha, pisarza pochodzącego z tej wsi;
- Ostrów: drewniany kościół parafialny (1921-1923) z późnobarokową amboną. Kaplica murowana z 1905 roku.

W granicach obszarów objętych miejscowym planem nie występują zabytki objęte ochroną na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U z 2022 r., poz. 840).

H. Zasoby surowcowe

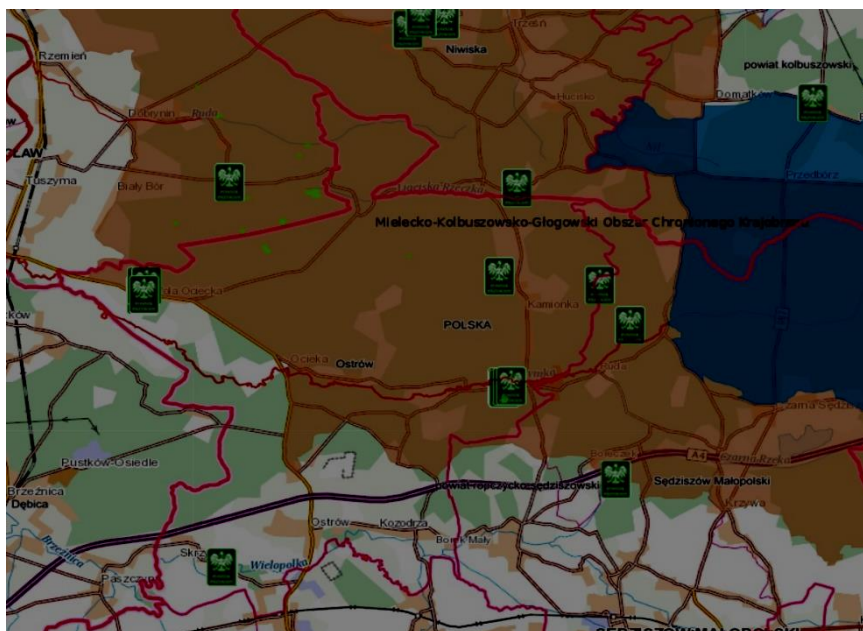
Gmina Ostrów jest uboga w surowce mineralne. Do udokumentowanych złóż należą między innymi kruszywa naturalne, piski i żwiry w obrębie miejscowości Kozodrza (Kozodrza-Skarpa, Kozodrza-Wiktorzec) oraz Borek Mały (Kozodrza-Budy). Obszar oraz teren górniczy znajduje się pomiędzy miejscowościami Blizna oraz Ocieka, gdzie znajduje się złóżę gazu ziemnego.

W granicach opracowania planu miejscowego nie udokumentowano złóż surowców naturalnych.

2. POŁOŻENIE OBSZARÓW FUNKCJONALNYCH W STOSUNKU DO OBSZARÓW I OBIEKTÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

A. Obszary Chronionego Krajobrazu

Prawie 2/3 powierzchni gminy znajduje się w Mielecko–Kolbuszowsko–Głogowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, stanowiącym obszar węzłowy projektowanego krajowego i wojewódzkiego systemu ECONET PL. Obszar chronionego krajobrazu (OChK) został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 35 Wojewody Rzeszowskiego z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie zasad zagospodarowania obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa rzeszowskiego. Po reformie administracyjnej w 1999 roku znalazł się w granicach województwa podkarpackiego. Ochrona obszaru została podtrzymana Rozporządzeniem Nr 79/05 Wojewody Podkarpackiego z dnia 31 października 2005 r. (ze zmianami). Aktualnie obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r. (ze zmianami). Cechą charakterystyczną jest dominacja krajobrazu leśno-rolniczego. Ponad połowę obszaru pokrywają lasy, które stanowią pozostałość dawnej Puszczy Sandomierskiej. Obszar charakteryzuje się dużą różnorodnością środowisk – od piaszczystych wydmy do bagien, torfowisk i wód. Występują tu takie zbiorowiska roślinne jak: bory sosnowe i mieszane, lasy mieszane, olsy, łęgi, kwaśne łąki, szuwały oczeretowe i mannowe, zbiorowiska wydmy, ziołoroślowe, trzęślicowe, łąki ostrożeńowe i rajgrasowe.

Mielecko–Kolbuszowsko–Głogowski Obszar Chronionego Krajobrazu na terenie gminy Ostrów

- **Obszar Nr 4-6.** Obszary nie występują w zasięgu form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 z późn. zm.).

B. Obszary Natura 2000

Głównym celem funkcjonowania Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt, które uważa się za cenne oraz zagrożone wyginięciem w skali całej Europy. Cel ten ma być realizowany poprzez wyznaczenie i objęcie ochroną obszarów, na których te gatunki i siedliska występują. Działania w zakresie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej flory i fauny mają służyć zachowaniu lub odtworzeniu różnorodności biologicznej Europy, co jest jednym z priorytetów działalności Unii Europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie zobowiązane są do podejmowania w razie potrzeby starań w celu zachowania ekologicznej spójności sieci Natura 2000, w celu utrzymania migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej gatunków.

Na terenie Gminy Ostrów występuje obszar Natura 2000 – Wisłoka z dopływami (PLH180052). Obszar obejmuje rzekę Wisłokę na odcinku od ujścia lewostronnego dopływu, potoku Chotowskiego w miejscowości Chotowa do ujścia lewostronnego dopływu, ciekę w miejscowości Grabiny – Dębica oraz od ujścia rzeki Wielopolka w m. Pustków do rurociągu przechodzącego nad korytem rzeki w m. Podleszany wraz z dopływami. Powierzchnia terenu to 2653,1 ha. Według statusu obszar został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 1 marca 2011 r. jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. W granicach obszaru Wisłoka ma charakter rzeki podgórskiej ze średniorocznymi przepływami od 24,9 m³/s do 35,7 m³/s przy ujściu do Wisły. W trakcie wezbrań przepływy dochodzą nawet do 1500 m³/s. Dno jest piaszczysto-żwirowe, miejscami kamieniste z progami skalnymi, niekiedy z pojedynczymi

głazami. Głębokość dochodzi do 3,5 m, a szerokość do 50 m. Wzdłuż brzegów występują łęgi wierzbowe i wierzbowotopolowe, na wyższych skarpach zastępowane przez fragmenty grądów. Miejscami do samego koryta dochodzą pola uprawne, łąki i pastwiska. Na odcinku włączonym do obszaru koryta Wisłoki ma przeważnie naturalny charakter – liczne są meandry, odsypiska żwirowe, wyspy i kamieniska z siedliskami przyrodniczymi. Zróżnicowana jest dynamika przepływu – na przemian występują odcinki z szybszym prądem wody (bystrza) i odcinki głębsze, gdzie nurt zwalnia (płosa), co decyduje o bogactwie siedlisk wodnych, a tym samym ichtiofauny. Pod względem ichtiologicznym obszar należy do krainy lipienia i brzany. Najliczniej występują tu: świnka, brzana, kleń, jaź, certa, a w dopływach – pstrąg potokowy, lipień, łosoś, troć wędrowna. Ogółem odnotowano tu 33 gatunki ryb i jeden gatunek minoga.

Wszystkie obszary objęte miejscowymi planami położone są poza obszarami Natura 2000.

C. Parki Krajobrazowe

Wszystkie obszary objęte miejscowym planem nie znajdują się w zasięgu form ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 z późn. zm.).

D. Parki Narodowe

Wszystkie obszary objęte miejscowym planem nie znajdują się w zasięgu form ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 z późn. zm.).

E. Korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny jest obszarem, który pozwala na migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Jest on ważnym elementem sieci Natura 2000, gdyż umożliwia przemieszczanie się organizmów między siedliskami. Na skutek działalności człowieka dawniej bardzo rozległe siedliska zwierząt i roślin zostały rozdrobnione i często izolowane. Z tego względów celu zapewnienia prawidłowego rozwoju gatunku oraz umożliwienia mu zdobycia pożywienia, ustanowienia terytorium, znalezienia partnera lub do ucieczki przed drapieżnikami jak i zdarzeniami losowymi – niezbędne jest połączenie siedlisk terenami, które umożliwią bezpieczne przemieszczanie się zwierząt, czyli liniowymi pasami lasów, terenów porośniętych krzewami lub trawami. Dla obszaru Polski została opracowana sieć korytarzy ekologicznych, która obejmuje zarówno korytarze główne (o znaczeniu międzynarodowym) oraz korytarze uzupełniające (o znaczeniu krajowym).

Niezbędne kierunki działań dla zachowania ciągłości ekologicznej obejmują: objęcie ochroną prawną; wprowadzenie do strategii i planów zagospodarowania przestrzennego na poziomie kraju, województwa i gminy; zalesienia (zwiększanie lesistości); ochronę ciągłości dolin rzecznych i linii brzegowej wód; ograniczanie zabudowy ciągłej (plany miejscowe); szczególną ochronę odcinków newralgicznych (najbardziej zagrożonych) oraz budowę przejść dla zwierząt na drogach o dużym natężeniu ruchu.

Wszystkie tereny objęte miejscowym planem położone są poza obszarami korytarzy ekologicznych.

F. Inne formy ochrony przyrody

Obszary objęte miejscowym planem nie znajdują się w zasięgu innych form ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 6-10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 z późn. zm.).

3. POTENCJALNE ZMIANY AKTUALNEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU

Osiągnięcie określonych celów zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga prowadzenia zdecydowanej, świadomej i kompleksowej polityki przestrzennej obejmującej wszystkie dziedziny gospodarowania i wszystkie systemy budujące te działania. Polityka ta powinna być nakierowana przede wszystkim na ochronę bezcennych wartości naturalnego środowiska, do których zaliczają się wartości krajobrazowe i kulturowe oraz zapewnienie niezbędnych uzasadnionych rezerw terenowych dla realizacji funkcji związane z różnymi formami zabudowy. Obserwowana w ostatnich latach ekspansja zabudowy wiąże się z uruchomieniem szeregu niekorzystnych zmian w środowisku przyrodniczym. Niekorzystnym następstwem rozwoju zabudowy jest wzrost związanych z nią oddziaływań – wzmożona penetracja terenu przez zwierzęta domowe, niekontrolowane zaśmiecanie, zmiany warunków siedliskowych szaty roślinnej, a przede wszystkim zmniejszanie się powierzchni biologicznie czynnej terenu. Równocześnie z rozwojem funkcji mieszkaniowych i usługowych łączy się potrzeba realizacji układów komunikacyjnych służących ich obsłudze, co powoduje zwiększenie natężenia ruchu samochodowego, powodując tym samym wzrost zanieczyszczenia powietrza i pogorszenie klimatu akustycznego. Zmiany dotyczące struktury wizualnej spowodowane są głównie niedostosowaniem gabarytów budynków do skali przestrzeni. Intensywność przekształceń związanych z ekspansją zabudowy może okazać się znacząca, zwłaszcza dla bardziej wrażliwych komponentów środowiska. Negatywne skutki, szczególnie w zakresie „zamykania” terenów otwartych, może przynieść wznoszenie ogrodzeń nieruchomości niezabudowanych. Planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym, polega na sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ich realizacji w drodze podejmowania stosownych decyzji administracyjnych, dokonywaniu okresowych ocen ich aktualności, a także wprowadzaniu do ich ustaleń zmian gwarantujących tworzenie prawa miejscowego, umożliwiającego realizację bieżących celów społeczno-gospodarczych, zgodnie z oczekiwaniami społeczności lokalnej, przy równoczesnym zachowaniu ładu przestrzennego i wymogów przepisów szczególnych. Założenia planu mają na celu generalną poprawę stanu środowiska i pozytywny wpływ na zdrowie człowieka.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu:

- obniżenie walorów krajobrazowych poprzez chaotyczną lokalizację obiektów realizowaną bez zasad zachowania ładu przestrzennego, w tym brak lub niewłaściwe i niezgodne z zasadami ochrony środowiska, zagospodarowanie terenów;
- brak odpowiednich wytycznych oraz kontroli nad nowopowstającą zabudową;
- zwiększenie uciążliwości hałasu wobec zanieczyszczeń komunikacyjnych wzdłuż dróg wobec błędnej lokalizacji terenów usługowych;
- degradacja gleb na skutek wprowadzania nowej, niewpasowanej w otoczenie zabudowy;
- wzrost zanieczyszczenia wód i gleby z terenów nowo zainwestowanych z powodu braku ustaleń odnośnie gospodarki ściekowej,
- zubożenie różnorodności biologicznej poprzez nadmierną antropopresję;
- zubożenie zasobów środowiska naturalnego, szczególnie przyrody ożywionej.

Rozwiązania wdrożone do realizacji przez wprowadzenie aktu prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla Obszarów funkcjonalnych 4-6, będą stanowić podstawę do prowadzenia właściwej polityki lokalizacyjno – inwestycyjnej gminy Ostrów.

IV. PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. ANALIZA I OCENA WPŁYWU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU. PRZEWIDYWALNE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA ŚRODOWISKO

Zgodnie z wymogami art. 51 ust. 2 pkt. 2 lit. „e”, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.) należy przedstawić opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio-, długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z istnienia przedsięwzięcia, wykorzystywania zasobów środowiska oraz emisji.

Charakterystyka typów oddziaływań /na etapie eksploatacji/:

Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> • przekształcenie terenu związane z planowanym robotami budowlanymi; • wytwarzanie odpadów; odpady te są i będą gromadzone selektywnie w sposób w pełni chroniący środowisko oraz przekazywane uprawnionym odbiorcom; • emisja zanieczyszczeń do powietrza oraz powstanie hałasu w związku z ruchem kołowym oraz realizacją zamierzeń budowlanych; • tworzenie barier ekologicznych;
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> • składowanie odpadów pobudowlanych; • odbiór ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (sprawność nawet najbardziej efektywnego procesu oczyszczania ścieków skutkuje wprowadzeniem minimalnych ładunków zanieczyszczeń do środowiska, oddziaływania tego nie da się uniknąć);
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> • unoszenie pyłów z dróg; • zanieczyszczenia powietrza spalinami – pogorszenie warunków dla zwierząt;
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> • wynik sumarycznych, natężonych oddziaływań na środowisko od licznych działalności i przedsięwzięć stanowiący nieodłączny element funkcjonowania obszarów rozwojowych;
Krótko-, średnio-, długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> • prace związane z przebudową infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej; • zwiększenie ruchu pojazdów ciężarowych na etapie realizacji (oraz przy obsłudze) inwestycji;
Stale	<ul style="list-style-type: none"> • ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej; • pogorszenie warunków bytowania fauny poprzez ograniczenie przestrzeni życiowej i żerowiskowej; • likwidacja pokrywy (szaty) roślinnej w miejscach przeznaczonych pod inwestycje; • możliwość zaburzenia dotychczasowych układów siedliskowych podczas budowy inwestycji; <p><u>Należy zaznaczyć, iż opisane powyżej oddziaływania stałe na środowisko nie powinny powodować przekroczeń standardów jakości środowiska, dla żadnego z analizowanych komponentów.</u></p>
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> • zwiększenie hałasu, wibracji i zanieczyszczenia powietrza spalinami i pyłami w wyniku realizacji zabudowy na etapie budowy. <p><u>Oddziaływania te są nieodłącznie związane z funkcjonowaniem jednostek strukturalnych i raczej nie da się ich uniknąć.</u></p>

Szczególne znaczenie dla przyjętej formuły opracowania miejscowego planu jako jedno z podstawowych narzędzi, służących wdrażaniu idei zrównoważonego rozwoju oraz poukładanie przestrzeni w obszarze gminy, ma ochrona środowiska przyrodniczego. W związku z powyższym, kluczowym elementem planowania przestrzennego jest poprawne zdefiniowanie strategicznych celów jego ochrony gwarantujących zachowanie „we właściwym stanie” siedlisk przyrodniczych i gatunków oraz metod ich osiągnięcia. Podstawowym źródłem niekorzystnych zmian w krajobrazie będzie dalszy wzrost powierzchni terenów zainwestowanych. Zmiany krajobrazu terenów osiedleńczych uzależnione będą od sposobu zabudowy i zagospodarowania obszaru. Ustalenia dotyczące formy architektonicznej i intensywności zabudowy ograniczają możliwość powstawania obiektów o niekorzystnym wpływie na krajobraz.

Projekt miejscowego planu przestrzega zasady estetyki i spójności z otaczającym krajobrazem realizowanych obiektów architektoniczno-budowlanych. Wyraża się to m.in. przyjętymi ustaleniami w zakresie kształtowania krajobrazu poprzez:

- obowiązek projektowania zagospodarowania terenu zgodnie ze wskaźnikami i parametrami ustalonymi w planie;
- ustalenie nieprzekraczalnej linii zabudowy według rysunku planu.

A. Wpływ na walory przyrodnicze

Obszar Nr 4. Teren będący przedmiotem opracowania leży w centralnej części miejscowości Ostrów w otoczeniu skrzyżowania autostrady A4 i drogi wojewódzkiej Nr 986 z towarzyszącymi im drogami serwisowymi, w związku z powyższym jest już znacznie przekształcony, a co za tym idzie – realizacja przeznaczenia określonego w planie nie spowoduje pogorszenia stanu środowiska.

Obszar Nr 5 i 6. Obszary położone są w bezpośrednim sąsiedztwie terenów w znaczny sposób przekształconych (tereny zabudowy mieszkaniowej, której towarzyszą obiekty gospodarcze i garażowe), zatem planowane przeznaczenie nie zmieni w sposób istotny walorów przyrodniczych terenu przy zachowaniu ładu przestrzennego i dochowania standardów jakości środowiska.

Największe zagrożenia dotyczące walorów przyrodniczych będą związane z likwidacją powierzchni biologicznie czynnej i przekształceniami zbiorowisk roślinnych, co z kolei będzie oddziaływać na populacje zwierząt. Wprowadzenie nowej zabudowy oraz innych obiektów będzie się odbywało kosztem terenów zajętych obecnie przez roślinność, w związku z powyższym – zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna. W ustaleniach miejscowego planu wprowadzono zasady zagospodarowania zmierzające do redukcji powierzchni koniecznych wyłączeń, czemu służyć będzie m.in.: ustalenie intensywności zabudowy oraz powierzchni biologicznie czynnej. Przewidywany wzrost zanieczyszczenia powietrza w sąsiedztwie dróg związany ze wzrostem ruchu samochodowego będzie skutkował podniesieniem poziomu zanieczyszczenia powietrza i gleb w najbliższym jej sąsiedztwie. Konsekwencją tego będzie ustępowanie gatunków o mniejszej tolerancji środowiskowej i wchodzeniem taksonów cechujących się większą odpornością.

Biorąc pod uwagę aktualne zagospodarowania wszystkich ww. terenów – realizacja ustaleń planów nie spowoduje negatywnego oddziaływania na świat roślinny i zwierzęcy.

B. Wpływ na jakość życia ludzi

Wszystkie tereny objęte miejscowym planem charakteryzują się stosunkowo niskim zainwestowaniem. Oprócz istniejącej zabudowy (występującej w sąsiedztwie Obszaru Nr 6), występują zadrzewienia i zakrzewienia przeplatane otwartymi przestrzeniami oraz infrastrukturą komunikacyjną.

Do czynników środowiskowych, które w sposób bezpośredni oddziałują na zdrowie człowieka należy zaliczyć: stan zanieczyszczenia środowiska, poziom hałasu oraz dostęp do terenów rekreacyjnych. Obecny stan środowiska obszarów objętym miejscowymi planami pozwalają określić istniejące warunki jako sprzyjające zdrowiu człowieka. Wszelkie regulacje dotyczące norm wyznaczonych na obszarach o zróżnicowanych dopuszczalnych poziomach hałasu ustala Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). W związku z powyższym, przy realizacji zamierzeń określonych na wyodrębnionych funkcjonalnie terenach wyznaczonych w miejscowych planach należy realizować zgodnie z ww. Rozporządzeniem oraz kumulatywnie, z innymi ustawami mającymi odniesienie do konkretnego przeznaczenia. Tereny pól i nieużytków nie podlegają ochronie przed hałasem regulowanej przepisami o ochronie środowiska.

W związku z powyższym, realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie powodować negatywnego oddziaływania na zdrowie i życie oraz nie będzie skutkować powstaniem warunków, w których nastąpiłoby bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców. Warunkiem jest jednak rygorystyczne przestrzeganie przepisów obowiązującego prawa ogólnego i lokalnego.

C. Wpływ na rośliny i zwierzęta

Obszar Nr 4. Teren opracowania aktualnie jest wykorzystywany jako pola orne. Ocenic należy, że jest to teren bardzo ubogi pod względem zróżnicowania roślinności. Jest to wynikiem występowania w tym terenie gleb o niskiej wartości dla roślin i mało korzystnych warunkach wodnych. W tym rejonie nie stwierdzono występowania siedlisk chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Nie stwierdzono również roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9.10.2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, jak również porostów i grzybów chronionych.

Obszar Nr 5. Obszar stanowi nieruchomość częściowo przekształconą – zabudowaną obiektem o funkcji mieszkalnej wraz z urządzeniami budowlanymi. Realizacja ustaleń planu polegająca na dopuszczeniu innych parametrów oraz uzupełnienia o funkcję usługową nie wpłynie znacząco na rośliny i zwierzęta na tym terenie. W tym rejonie nie stwierdzono występowania siedlisk chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Nie stwierdzono również roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9.10.2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, jak również porostów i grzybów chronionych.

Obszar Nr 6. Obszar stanowi nieruchomość niezabudowaną, znajdującą się w enklawie zabudowy o funkcji mieszkalnej, gospodarczej i garażowej. Wprowadzenie na terenie objętym planem możliwości realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (nieuciążliwej) nie wpłynie znacząco na rośliny i zwierzęta znajdujące się na tym terenie. W tym rejonie nie stwierdzono występowania siedlisk chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Nie stwierdzono również roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia

9.10.2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, jak również porostów i grzybów chronionych.

D. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Źródłem zaopatrzenia w wodę dla wszelkich inwestycji będą istniejące wodociągi lub możliwość ich rozbudowy. Plan dopuszcza indywidualne ujęcia wody z uwzględnienie warunków wynikających z przepisów odrębnych. Odprowadzanie ścieków sanitarnych obędzie się odbywać poprzez istniejącą sieć kanalizacji sanitarnej lub do czasu powstania sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe. Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się inne rozwiązania, pod warunkiem zagwarantowania ochrony gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem. Ustalenia miejscowego planu zakładają także możliwość rozbudowy istniejącej infrastruktury technicznej.

Obszary Nr 4 i 5 położone są w:

- zlewni JCWP – PLRW20006218872 „Dopływ z Wiktorca”;
- Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134.

Ww. obszary położone są poza granicami obszaru GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, którego granice zatwierdzone zostały decyzją Ministra Środowiska Nr DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ z 15.12.2011 r.

Obszar Nr 6 położony jest w:

- zlewni JCWP – PLRW 200007218899 „Brzeźnica”;
- Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134.

Ww. obszar położony jest poza granicami obszaru GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, którego granice zatwierdzone zostały decyzją Ministra Środowiska Nr DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ z 15.12.2011 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300), będące aktualizacją dotychczasowego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, określa cele środowiskowe, które wyznaczone zostały z uwzględnieniem ich aktualnego stanu oraz określa źródła presji determinujących stan wód. Procedowany projekt planu miejscowego utrzymuje przeznaczenia wynikające z obowiązujących na przedmiotowym terenie planów miejscowych, z niewielką korektą w zakresie zwiększenia wskaźników urbanistycznych i przesunięcia nieprzekraczalnych linii zabudowy. Realizacja ustaleń projektu planu może wiązać się ze zwiększeniem ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych oraz ze zwiększeniem zapotrzebowania na pobór wody do celów bytowych. Ponadto, użytkowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu, potencjalnie będzie wiązało się z ryzykiem powstawania źródeł presji determinujących stan wód powierzchniowych i podziemnych, przewidzianych w II aktualizacji planu gospodarowania wodami, tj. źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone) oraz rozwój obszarów zurbanizowanych.

Wpływ projektowanego zagospodarowania na wody powierzchniowe i podziemne zostanie zminimalizowany przez następujące ustalenia projektu planu:

-zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu;

-odprowadzanie ścieków sanitarnych docelowo ma odbywać się poprzez sieć kanalizacji sanitarnej lub do czasu powstania sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe. Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się inne rozwiązania, pod warunkiem zagwarantowania ochrony gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem.

Ponadto, negatywne oddziaływanie zagospodarowania na wody powierzchniowe i podziemne jest ograniczone przepisami odrębnymi, tj. przepisami art. 234 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne oraz przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych.

Z uwagi na niewielką skalę zmian zasad zagospodarowania oraz obowiązek przestrzegania przepisów odrębnych w zakresie odprowadzania wód, stwierdza się, że realizacja zapisów planu nie spowoduje istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska wodnego oraz tym samym dla realizacji celów środowiskowych wynikających z aktualizowanego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

E. Wpływ na powietrze i klimat

Głównym lokalnym źródłem zanieczyszczenia powietrza jest emisja powierzchniowa z sektora bytowego, związana przede wszystkim z indywidualnym ogrzewaniem budynków. Źródłem liniowej emisji zanieczyszczeń może być komunikacja samochodowa na terenie całej gminy. W analizowanym terenie, w czasie wznoszenia nowych obiektów budowlanych nastąpi czasowe oddziaływanie na powietrze atmosferyczne, związane z pracą urządzeń budowlanych oraz transportem materiałów na placu budowy, będą to oddziaływania lokalne, bezpośrednie i chwilowe ograniczone do okresu prowadzenia prac budowlanych. Wprowadzenie możliwości zabudowy kubaturowej na terenach objętych miejscowymi planami będzie wiązało się ze wzrostem zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepło. Zgodnie z zapisami planów, zaopatrzenie w ciepło nastąpi w oparciu o indywidualne rozwiązania, przy zastosowaniu energii elektrycznej, pomp ciepła, paliw przyjaznych środowisku lub w oparciu o odnawialne źródła energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych. Należy nadmienić, że w porównaniu do spalania węgla kamiennego, wykorzystanie paliw przyjaznych środowisku spowoduje niższą emisję zanieczyszczeń do atmosfery.

Biorąc pod uwagę charakter ww. źródeł emisji przewiduje się, że zasięg oddziaływania będzie lokalny. Realizacja ustaleń planu nie będzie miała wpływu na modyfikację klimatu lokalnego.

F. Wpływ na powierzchnię ziemi i krajobraz

Warunki morfologiczne, grunty występujące w podłożu terenów oraz warunki wodne – nie stwarzają ograniczeń w zagospodarowaniu Obszarów funkcjonalnych Nr 4-6. Obszary te stanowią tereny o korzystnych warunkach topoklimatu i nie są narażone na zalewanie wodami powodziowymi. Na analizowanych terenach nie stwierdzono występowania siedlisk i gatunków roślin objętych ochroną. W granicach ww. terenów nie ma zatem ograniczeń w ich zagospodarowaniu wynikających z występowania: siedlisk i gatunków roślin objętych ochroną, pomników przyrody, użytków ekologicznych, udokumentowanych miejsc lęgowych ptaków i miejsc rozrodu zwierząt, udokumentowanych ujęć wód podziemnych ze strefami ochronnymi, gleb klasy V i VI użytków rolnych, obiektów kultury materialnej i stanowiska archeologicznych, zagrożenia zalewaniem wodami powodziowymi czy zjawisk geodynamicznych.

Realizacja ustaleń planów spowoduje wzrost powierzchni terenów zainwestowanych. Ograniczenie zabudowy ze względu na charakter i gabaryt projektowanych obiektów nie będzie źródłem niekorzystnych zmian w krajobrazie. Projektowana przestrzeń będzie zależała od sposobu zabudowy i zagospodarowania obszaru. Ustalenia dotyczące formy architektonicznej i intensywności zabudowy ograniczają możliwość powstawania obiektów o niekorzystnym

wpływie na krajobraz. Ustalane wymogi nakazują przestrzegania zasad estetyki i spójności z otaczającym krajobrazem realizowanych obiektów architektoniczno-budowlanych. Wyraża się to m.in. przyjętymi ustaleniami w zakresie kompozycji i kształtowania projektowanej zabudowy przy uwzględnieniu istniejących walorów krajobrazowych. Dotyczy to m.in. ustaleń w zakresie wysokości budynków, ich wykończenia, lokalizacji itp., uwzględniających ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenów inwestycji.

Wzrost ilości ścieków związany z powstaniem nowych terenów zabudowy może spowodować zwiększenie ewentualnego przedostawania się ich do gruntów. W celu wyeliminowania takiego zagrożenia należy sukcesywnie dokonywać modernizacji kolektorów ściekowych.

Określając zasady zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych obszarów, w których dopuszcza się zabudowę, szczególna uwaga została położona na podporządkowanie realizowanego zainwestowania ochronie wartości przyrodniczych i krajobrazowych. W tych terenach dopuszcza się tylko taką zabudowę, która w żaden sposób nie obniży jakości środowiska przyrodniczego i nie naruszy harmonii krajobrazu.

G. Wpływ na zasoby naturalne

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie skutkować oddziaływaniem na zasoby naturalne i dobra materialne.

H. Wpływ na zabytki

Ustalenia miejscowego planu nie naruszają obowiązujących przepisów o ochronie zabytków – na terenach obszarów funkcjonalnych Nr 4-6 nie występują bowiem obiekty objęte ochroną konserwatorską ani stanowiska archeologiczne.

1. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 977): „w celu ochrony aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium z uwzględnieniem [...] wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27. ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1”

Wskazane w pkt. 3 przepisy dotyczą m. in. uwzględnienia w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. W przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki jego realizacji.

W danym przypadku powyższe skutkowało podjęciem przez Radę Gminy w Ostrowie Uchwały Nr XXX/235/21 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2021 w miejscowościach Kamionka, Ocieka i Ostrów w Gminie Ostrów .

Wykonywane analizy uwzględniają stopień realizacji ustaleń, między innymi w oparciu o przesadzenia realizacyjne dokonywane w oparciu o decyzje administracyjne podejmowane w sprawach konkretyzowanych stosownymi wnioskami inwestorskimi. Przy dokonywaniu tego typu analizy występuje wymóg zwracania szczególnej uwagi na stopień realizacji zapisów planu w zakresie mającym na celu ochronę elementów naturalnego środowiska i krajobrazu. Dodatkowym instrumentem analizy skutków realizacji projektowanego dokumentu jest również monitoring środowiska prowadzony przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Organ ten wykonuje zadania wynikające z Państwowego Programu Monitoringu Środowiska oraz innych zadań określonych w odrębnych ustawach. Wyniki oceny stanu środowiska publikowane przez WIOŚ mogą być jedną z metod analizy skutków wdrożenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrazującą zmiany parametrów jakościowych opisujących stan wód, powietrza, gleb, fauny, flory itp.

Ocenę aktualności studium i planów miejscowych sporządza się co najmniej raz w czasie kadencji Rady Gminy, która jest właściwa do oceny aktualności dokumentu, który został przez nią uchwalony. Wobec powyższego, zgodnie z ustaleniami planu nie przewiduje się żadnego systemu monitoringu oddziaływania określonego przeznaczenia na środowisko przyrodnicze, zarówno na etapie realizacji, eksploatacji jak i likwidacji.

2. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o znaczeniu lokalnym, jednakże zasięg oddziaływania skutków jego realizacji może wykraczać poza granice obszaru nim objętego. Przy formułowaniu ustaleń analizowanych projektów planów miejscowych miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym: Strategiczne dokumenty krajowe uwzględniają międzynarodowe konwencje i umowy ratyfikowane przez Polskę takie jak m.in.: Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 09.05.1992 r. wraz z Protokołem Kartageńskim o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej; Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1996 r.; Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r.; Porozumienie o ochronie nietoperzy w Europie, podpisane w Londynie dnia 4 grudnia 1991 r.; Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. wraz z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu z 11 grudnia 1997 roku, Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.; Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości 10 w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r.; Konwencja w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Konwencja Sztokholmska).

Cele ochrony środowiska na szczeblu wspólnotowym: Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sposób następujący:

- zachowanie, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrona zdrowia człowieka,
- ostrożne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.

Podstawowym dokumentem określającym cele ochrony środowiska na szczeblu Unii Europejskiej jest 6 Wspólnotowy Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego. Program ten ustanawia wspólnotowe ramy polityki ochrony środowiska na okres od lipca 2002 r. do lipca 2012 r. Stanowi on środowiskowy wymiar wspólnotowej strategii zrównoważonego rozwoju i wytycza priorytety w dziedzinie ochrony środowiska, w szczególności w takich obszarach jak: zmiany klimatu; przyrodę i różnorodność biologiczną; zdrowie i jakość życia oraz zasoby naturalne i odpady. Jego realizacja ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz ogólną poprawę środowiska i jakości życia. Będzie realizowany poprzez 7 strategii tematycznych w zakresie: zrównoważonego użytkowania zasobów naturalnych, zapobiegania powstawaniu odpadów i upowszechniania recyklingu, poprawy jakości środowiska miejskiego, ograniczania emisji zanieczyszczeń, ochrony gleb, zrównoważonego użytkowania pestycydów oraz ochrony i zachowania środowiska morskiego. Jak określono w Decyzji NR 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002, ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego: program powinien wspierać proces włączania problemów ochrony środowiska we wszystkie polityki i działania Wspólnoty zgodnie z art. 6 Traktatu w celu zmniejszenia nacisków na środowisko naturalne pochodzących z różnych źródeł.

Cele ochrony środowiska na szczeblu krajowym: Zgodnie z Konstytucją, Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5) a ochrona środowiska jest obowiązkiem m. in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74). Do celów średniookresowych w sferze zagospodarowania przestrzennego zaliczono: przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem zasady iż „człowiek jest nadrzędną wartością w polityce ekologicznej państwa a zdrowie społeczeństwa jako całości, komfort środowiska, w którym żyją i pracują społeczności lokalne oraz życie i zdrowie każdego obywatela są głównym, niepodważalnym kryterium w realizacji polityki ekologicznej na każdym szczeblu: w miejscu pracy i zamieszkania, na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym. Nowa polityka ekologiczna państwa ma służyć zaspokajaniu rosnących potrzeb człowieka, zarówno materialnych jak i odnoszących się do jakości otaczającego go środowiska” [Polityka Ekologiczna Państwa, Warszawa 2000].

3. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094), dział VI, rozdział 3,

traktujący o postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów – opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

Ze względu na położenie obszarów opracowania w odległości ok. 75,0 km od najbliższej granicy Polski (kierunek południowy), oraz lokalny charakter wszystkich Obszarów funkcjonalnych Nr 4-6, nie przewiduje się oddziaływania transgranicznego na środowisko. Oddziaływania na środowisko wszystkich przeznaczeń wyznaczonych na obszarze przedmiotowego opracowania będą ograniczone do terenów objętych miejscowym planem. Nie będzie zatem źródłem zagrożeń, które mogłyby powodować oddziaływanie na środowisko o zasięgu transgranicznym.

4. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Elementy objęte prognozą	Proponowane rozwiązania zapobiegające, ograniczające i kompensujące
Rośliny i zwierzęta/ Różnorodność biologiczna, korytarze ekologiczne	<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie zasady minimalnej ingerencji w środowisko, - Ograniczenie wycinania drzew do niezbędnego minimum oraz zabezpieczenie ich przed uszkodzeniami mechanicznymi w trakcie prac budowlanych, - W celu zachowania wymaganego udziału powierzchni biologicznie czynnej zaleca się stosowanie rodzimych gatunków roślin, zgodnych w istniejącym siedliskiem, - Stosowanie form architektonicznych i struktur, by w miarę możliwości ułatwić przepływ powietrza i migracje zwierząt;
Wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Uwzględnienie w projektach technicznych istniejących warunków hydrogeologicznych oraz wdrożenie rozwiązań zabezpieczających środowisko wód podziemnych przed ich degradacją; - Odpowiednie zabezpieczenie odpadów;
Powierzchnia ziemi i krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> - Wykorzystanie nadmiaru gruntu z wykopów do budowy nasypów drogowych lub przeznaczenie do zagospodarowania terenu po zakończeniu budowy, - Układ przestrzenny i kompozycyjny winien być zaprojektowany w sposób harmonijnie nawiązujący do zastanego krajobrazu, z wykorzystaniem materiałów naturalnych oraz z nieagresywną paletą barw;
Klimat/Powietrze/Jakość życia ludzi	<ul style="list-style-type: none"> - Ograniczenie emisji poprzez stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji, - Wyposażenie obiektów w instalacje redukujące emisje zanieczyszczeń wytwarzanych w procesie ogrzewania;
Zasoby naturalne/ dobra materialne	- brak;
Zabytki	- brak.

Zaprezentowane powyżej rozwiązania są zgodne z dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy.

Zapisy planów miejscowych dla obszarów funkcjonalnych Nr 4-6 uwzględniają:

- obowiązek ochrony elementów środowiska przyrodniczego wynikający z ustawy o ochronie przyrody;
- obowiązek ochrony elementów miejscowego układu powiązań ekologicznych oraz jego funkcjonowania;
- obowiązek ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- obowiązek ochrony powietrza przed zanieczyszczeniami;
- obowiązek ochrony przed hałasem;
- elementy infrastruktury technicznej niezbędnej do funkcjonowania projektowanych inwestycji.

Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projektach planów rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zabudowy i zagospodarowania, warunków architektonicznych kształtowania projektowanych obiektów, oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, stanowią kontynuację istniejących układów przestrzenno-funkcjonalnych ukształtowanych w oparciu o rozwiązania obowiązujących dotychczas planów miejscowych. Gwarantują zatem zachowanie ładu przestrzennego i ochrony ekosystemów przyrodniczych, a tym samym prawidłowe funkcjonowanie omawianych obszarów. Wdrożone do realizacji ustaleń wszystkich planów będą stanowić podstawę do prowadzenia polityki lokalizacyjno – inwestycyjnej zgodnie z istniejącą już funkcją. Dokonana analiza elementów naturalnego środowiska, po wprowadzeniu stosownych zapisów do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania stworzy dokument prawa miejscowego umożliwiający egzekwowanie przyjętych rozwiązań przestrzennych w procesach lokalizacyjno-inwestycyjnych.

Na danym etapie rozwiązań planistycznych określonych we wszystkich planach miejscowych nie istnieje zatem potrzeba wskazania alternatywnych rozwiązań w stosunku do zaproponowanych, bowiem rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianych obszarów.

V. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko jest jednym z podstawowych dokumentów niezbędnych w procedurze postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, przewidzianej w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 r., poz. 1094). Art. 51 tej ustawy nakłada na organ opracowujący projekt dokumentu (którym w tym przypadku są jednostkowe, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego części miejscowości gminy Ostrów, dla Obszarów Nr 1-6, scharakteryzowanych poniżej), obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko. Prognoza obejmuje w swym zakresie problematykę wskazaną przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, zgodnie z art. 57 i 58 ww. ustawy.

Niniejsza Prognoza zawiera ocenę oddziaływania na środowisko przyrodnicze dla obszarów wyznaczonych zgodnie z załącznikami do Uchwały nr XXX/235/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r., t. j.:

- Dla Obszaru Nr 4 (o powierzchni ok. 0,5 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dotyczących umożliwienia realizacji obiektów o funkcji mieszkalnej o innych parametrach oraz obiektów związanych z działalnością gospodarczą: usługowo-handlowego i gospodarczo-magazynowego;
- Dla Obszaru Nr 5 (o powierzchni ok. 0,6 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dopuszczających oprócz zabudowy mieszkalnej, również usług, o innych parametrach;
- Dla Obszaru Nr 6 (o powierzchni ok. 0,3 ha, położonego w miejscowości Ostrów, po południowej stronie drogi gminnej) – zmianę w zakresie uzupełnienia zapisów dopuszczających lokalizację obiektu handlowo-usługowego, niebędącego w kolizji z sąsiednią zabudową mieszkaniową.

Prognoza stanowi integralny załącznik dokumentacji planistycznej. Powstała w oparciu o ogólne założenia w aspekcie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony i kształtowania środowiska, ochrony krajobrazu kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej, kształtowania przestrzeni oraz infrastruktury technicznej. W oparciu o dostępne materiały źródłowe opisano aktualny stan środowiska oraz potencjalne negatywne oddziaływanie na środowisko. W prognozie przedstawiono obecnie obowiązujące ustalenia planistyczne, oraz ustalenia zaproponowane w projekcie planu.

Zapisy miejscowego planu zapewniają właściwe użytkowanie i zagospodarowanie terenów cennych pod względem przyrodniczym i kulturowym, jak również terenów prawnie chronionych. Jednocześnie, ustalenia miejscowego planu i z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej, rozwiązań komunikacyjnych, intensywności i wysokości nowej zabudowy oraz zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego, winny prowadzić do poprawy stanu środowiska i stopniowej likwidacji największych problemów i zagrożeń z tym związanych.

Zapisy miejscowego planu są również zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska oraz dokumentami strategicznymi odnoszącymi się do gminy Ostrów.

Przy realizacji ustaleń projektu planu wskazuje się za celowe bezwzględne przestrzeganie jego ustaleń, w szczególności odnoszących się do ochrony środowiska, przyrody oraz krajobrazu przy jednoczesnym zachowaniu ładu przestrzennego.